

**Lag
om åtgärder mot vattenförorening från fartyg
inom Östersjöområdet;**

utfärdad den 22 januari 1976.

SFS 1976: 6

Utkom från trycket
den 4 februari 1976

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives följande.

1 § Denna lag gäller åtgärder mot vattenförorening från fartyg inom Östersjöområdet och Sveriges sjöterritorium utanför detta.

2 § Lagen gäller ej

1. utsläpp som avses i miljöskyddslagen (1969: 387),
2. dumpning som avses i lagen (1971: 1154) om förbud mot dumpning av avfall i vatten,
3. sådant utsläpp av skadliga ämnen som direkt orsakas av utforskning, utvinning och därmed förenad, ej landbaserad bearbetning av havsbottnens mineraltillgångar,
4. utsläpp av skadliga ämnen för behörig vetenskaplig forskning angående bekämpning eller kontroll av förorening.

3 § I denna lag användes följande beteckningar med nedan angiven betydelse.

Beteckning	Betydelse
Östersjökonventionen	1974 års konvention om skydd av Östersjöområdets marina miljö
Konventionsstat	Stat som tillträtt Östersjökonventionen

¹ Prop. 1975/76: 5, JoU 16, rskr 58.

Beteckning	Betydelse
Östersjöområdet	Den egentliga Östersjön med Bottniska viken, Finska viken och inloppet till Östersjön upp till latitudparallellen genom Skagen i Skagerack vid 57°44,8' nord
Fartyg	Fartyg, svävare och fast eller flytande plattform samt annan flytande anordning som användes till sjöss
Oljetankfartyg	1. Fartyg som är byggt eller anpassat huvudsakligen för transport av olja i bulk 2. Fartyg som är avsett för att i bulk transportera antingen olja eller fasta laster
Olja	1. Petroleum och petroleumprodukter av varje slag, dock ej petrokemiska produkter 2. Varje blandning som innehåller olja som avses i 1
Toalettavfall	1. Avlopp och annat avfall från toalett, urinoar eller spygatt i toaletterum 2. Avlopp från sjukvårdslokal genom tvättställ, badkar eller spygatt i sådan lokal 3. Avlopp från utrymme som innehåller levande djur 4. Annat spillvatten som är blandat med avlopp som avses i 1—3
Fast avfall	Sådant mat-, hushålls- och driftavfall, utom färsk fisk, som uppkommer under ett fartygs normala användning

4 § Olja får ej släppas ut från fartyg utan skall behållas ombord och ej avlämnas annat än till mottagningsanordning som avses i 9 eller 10 §.

5 § Toalettavfall får ej släppas ut från fartyg annat än under de förhållanden som föreskrives av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

6 § Annat fast avfall än matrester får ej släppas ut från fartyg. Utsläpp av matrester skall ske så långt som möjligt, dock minst tolv nautiska mil, från närmaste land.

7 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om åtgärder vid utsläpp som är nödvändigt för fartygets säkerhet eller för att rädda människoliv till sjöss eller som är en följd av skada på fartyget eller dess utrustning. Detsamma gäller sådant utsläpp av oljehaltigt ämne som sker i syfte att bekämpa förorening och av fast avfall som sker vid oavsiktlig förlust av fisknät av syntetiskt material eller reparationsmaterial för sådant nät.

8 § Om annat avfall som härrör från fartygs drift än olja, toalettavfall eller fast avfall får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter för att förebygga att vattnet förorenas.

9 § Anordning för mottagning och behandling av oljehaltigt barlast- eller tankspolvatten skall finnas på platser inom Sveriges territorium där olja lastas eller oljetankfartyg repareras. Den som lastar ut olja eller driver reparationsverksamheten svarar för att behövlig mottagnings- och behandlingsanordning finns.

Regeringen får föreskriva att mottagnings- och behandlingsanordning för oljehaltigt barlast- eller tankspolvatten skall finnas även på annan plats än sådan som avses i första stycket. I sådant fall bestämmer regeringen vem som svarar för anordningen.

10 § Om mottagning av annat avfall från fartyg än sådant som avses i 9 § finns särskilda bestämmelser.

11 § Avgift får ej tagas ut för omhändertagande vid anordning som avses i 9 § första stycket av oljehaltigt barlast- eller tankspolvatten från fartyg som lastas eller repareras hos den som svarar för anordningen.

I fråga om avgift för mottagning och behandling vid anordning som avses i 9 § andra stycket meddelar regeringen föreskrifter.

12 § Den som avlämnar oljehaltigt barlast- eller tankspolvatten till mottagningsanordning som avses i 9 § skall lämna uppgift om lösningsmedel eller andra ämnen i vattnet som har betydelse för behandlingen.

Omhändertagande vid anordning som avses i 9 § första stycket av oljehaltigt barlast- eller tankspolvatten från fartyg som lastas eller repareras hos den som svarar för anordningen får ej vägras, om uppgift lämnas enligt första stycket.

Om skyldighet att mottaga oljehaltigt barlast- och tankspolvatten vid anordning som avses i 9 § andra stycket gäller vad som föreskrives av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

13 § Närmare föreskrifter om utformning och drift av anordning som avses i 9 § meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

14 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får vid vite förbjuda att olja lastas, fartyg repareras eller annan verksamhet drives som kan orsaka förorening genom olja, om behövlig mottagnings- och behandlingsanordning som avses i 9 § ej finns. Meddelas ej förbud får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer vidta åtgärder för inrättande eller drift av anordningen på bekostnad av den som har att svara för denna.

15 § Regeringen får föreskriva att bestämmelserna om skyldighet att föra och förvara oljedagbok på svenskt fartyg i lagen (1972: 275) om åtgärder mot vattenförorening från fartyg skall äga motsvarande tillämpning i fråga om fartyg, som är registrerat i annan konventionsstat.

16 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om skyldighet att rapportera vattenförorening och lämna sådana uppgifter om fartyg och fartygs last som behövs för att förhindra eller bekämpa vattenförorening.

17 § I fråga om åtgärd mot vattenförorening som avses i denna lag gäller 11, 12, 13—15, 18—20 §§, 21 § tredje punkten och 24—26 §§ lagen (1972: 275) om åtgärder mot vattenförorening från fartyg i tillämpliga delar.

18 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva eller för särskilt fall medge sådant undantag från denna lag som ej strider mot Östersjökonventionen. Vid meddelande av undantag får föreskrivas särskilda villkor.

19 § Till böter eller fängelse i högst ett år dömes den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 4, 5 eller 6 § eller föreskrift som meddelats med stöd av 7 eller 8 §, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

20 § Har befälhavaren eller det befäl till vilket befälhavaren har överlåtit ansvaret för tillsynen över hanteringen ombord av olja eller avfall som avses i denna lag brustit i den tillsyn som behövs för att utsläpp ej skall ske i strid mot lagen eller föreskrift som har meddelats med stöd av den, dömes han till böter eller fängelse i högst ett år.

21 § Till böter eller fängelse i högst sex månader dömes den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot föreskrift som meddelats med stöd av 15 eller 16 §. Detsamma gäller den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot föreskrift som meddelats med stöd av 13 §, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken, miljöskyddslagen (1969: 387) eller lagen (1971: 1154) om förbud mot dumpning av avfall i vatten.

22 § Till böter dömes den som bryter mot 11 § första stycket, 12 § första eller andra stycket eller mot föreskrift som har meddelats med stöd av 11 § andra stycket eller 12 § tredje stycket.

23 § Släppes olja, toalettavfall eller fast avfall ut i strid mot denna lag eller föreskrift som har meddelats med stöd av lagen, dömes fartygets redare eller ägare som om han själv hade begått gärningen, om han har haft eller bort ha vetskap om gärningen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Därvid får föreskrivas olika tidpunkter för ikraftträdandet av skilda delar av lagen.

På regeringens vägnar

G. E. STRÄNG

BENGT NORLING
(Kommunikationsdepartementet)

